

+

Δεσφ. ομοσπ.

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ & ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΥΠΟ

Π. Παπαζογλου

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Τόμος 1924 α 1598

ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΕΛΑΤΑΙΣ
ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1924
ΑΙΣΙΟΝ & ΕΥΔΑΙΜΟΝ

Τύπος : ΓΡΗΓ. Μ. ΔΡΕΤΤΑ - Ηρακλείου 2.

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ & ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΧΘΕΝΤΩΝ ΥΙΟΥ

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΠΕΛΑΤΑΙΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1924

ΑΙΣΙΟΝ & ΕΥΔΑΙΜΟΝ

Τύποις : ΓΡΗΓ. Μ. ΔΡΕΤΤΑ - Προαστίου 2.

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

Νὰ τὰ χιλιάσης σ' εὐχομαι
Λευτέρη μου τὰ χρόνια
Μὲ δόξα κι' ἄφθαστη χαρὰ
Νὰ βρίσκεσαι αἰώνια
Ἡ Θράκη ἢ Τρωάδα μας
Καὶ ἡ μικρὰ Ἀσία
Σένα Λευτέρη καρτεροῦν
Νὰ γάνουν μὲ τὰ ἴα
Στὴν πόλι στὴν ἐπτάλοφο
Τὴν κοσμοξακουσιμένη
Κεῖ ὁ μαρμαρωμένος βασιλιάς
Ἐσένα περιμένει

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

Ἡ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ

Ἦταν τρεῖς μὲ δέκα μάτια
Καὶ μὲ δνὸ σπαθιά
Δνὸ σωριάζαν τὰ δευμάτια
Κι' ἕνας ἔβαζε φωτιά.

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

ΣΤΟΝ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Κιᾶν ἀπέμειναν ἀκόμη
Λίγα δάφνινα κλωνάρια
Στεφανώσετε μ' αὐτὰ
Τοῦ Πλαστήρα μας,
τὰ παλληκάρια
Ποῦ ἐσήκωσαν τὸ χέρι
Καὶ ἐκτύπησαν σφαγεῖς
Ξανασκλαβωμένης Ἰωνίας γῆς

Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΜΑΣ

Εύπνα τώρα, Ἡρωικὲ μιν,
Ἵπερήφανε Στρατῆ,
Νὰ δοξάσης τὴν Πατρίδα
Ποῦ δὲν ντρόπιασες ποτὲ.

Ἵρωθ' ἢ ὦρα, καὶ τὴ βλέπω,
Νὰ ξυπνήσης ἀπ τὸν ὕπνο,
Στὴ Ροδόπη ὄλοι πᾶνε
Γιὰ τὸ μυσικὸ τὸ Δεῖπνο.

Νὰ, οἱ ἀρχηγοὶ σου τώρα,
οἱ πλιηροὶ καὶ δοξασιμένοι,
Πιᾶ σου σὰν τὰ λιοντάγια
Τὴν Ἑλλάδ' ἀγκυλιωμένη.
Σὰν Πατέρες σου προσμένουν
Νὰ διαβάσουν σὲ τὴ ματιά σου
Νέα τρόπαια καὶ δοξες,
Ποῦ θὰ ἰδοῦν, τὰ ὄνειρά σου.

Μάννα Ἑλλάδα, τὰ παιδιά σου
Δὲν σ' ἀφίνουν ὄρφανῆ,
Τὸ καθένα νέος Διάκος
Καὶ Κανάρης θὰ φανῆ.

Γιὰ νὰ μάθουν οἱ ὄχτροι σου,
Τοῦρκοι, Βούλγαροι, καὶ ξένοι
Τὸν τρανὸ Δημηουργὸ σου
Ποῦ σὲ θέλει Δοξασμένη.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ο ΔΙΩΚΤΗΣ ΤΗΣ ΓΡΙΠΠΗΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Προαστείου 35 εὐρίσκετε τὸν φοβερόν διώκτην τῆς Γρίππης. Εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κουρείου κ. Π. Παπάζογλου, ὅστις διὰ τῶν τεχνικώτατα ἐφαρμοζομένων ἰατρικῆ ἐντολῆ ἀιματηρῶν σικνῶν (κοφταῖς βεντουζαῖς) ἔσωσε κόσμον καὶ κοσμάκην κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐπιδημίαν. Ἐκτελεῖ οὗτος κατόπιν πρακτικῆς ἀδείας φλεβοτομίαν, βδελλυθεραπείαν καὶ πᾶσαν μικροχειρουργικὴν ἐργασίαν. Θεραπεύει δὲ γνῆχικῶς διὰ τῆς εὐφυολόγου ἀπεκαθαρευούσης συνομιλίας τῶν.

Ο ΠΟΛΕΜΙΟΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Θέλετε νὰ προλαμβάνητε τὴν συμφόρησιν; Κάμεβε φλεβοτομίαν, δις καὶ εἴτε ἅπαξ τὸ ἔτος. Θέλετε νὰ μὴν ἔχετε ζάλην; Κάμετε τὸ αὐτὸ. Θέλετε νὰ μὴν ἔχετε κνηγμούς (φαγοῦρα); Κάμετε φλεβοτομίαν. Καταφύγετε εἰς τὸν Π. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, κάτοχον πρακτικῆς ἀδείας, Προαστείου 35. Ἐκτεκεῖ πᾶσαν ἰατρικὴν διαταγὴν ἀπταιστως.

(ΤΡΙΑ ΦΙΛΙΑ)

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΜΑΣ

Τὸ πρῶτο σὶὸ χεράκι σου

Ποῦ σέρνει τὸ σκαντάλι,

Κι' ἀκούει τὸν κρότο ἢ καρδιά

Καὶ γίνεται μεγάλη.

Τὸ δεύτερο σὶ' ἀκοίμητα

Ἑλληνικά σου μάτια,

Π' ὅταν σκοπέυον βλέποντε

Τῆς Πάλης τὰ παλάτια.

Τὸ τρίτο τὸ καλλιτερό,

Μάη ἀκριβὲ κι' Ἀπόλλη,

Δὲν σοῦ τὸ δίνω τὸ κρατῶ

Στὰ δροσερὰ μου χεῖλη,

Καὶ θὰ τὸ πάσης νικητής

Στοῦ γυρισμοῦ τὴν ὥρα

Μαζὺ μὲ τὰ δαφνόκλαδα

Ποῦ θὰ σοῦ δώσ' ἢ χώρα.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Συζυγικοί διάλογοι

Ἡ μαμά διαβάζει τὸ γραῖμμα τοῦ γιοῦ
τους ποῦ σπουδάζει στήν Ἀθήνα,
Πρὸς τὸν σύζυγόν της. —

— Ξέρεις Πολύκαρπε ὁ Τάκης μᾶς στέλ-
νει χίλια φιλιὰ καὶ ζητεῖ δύο χιλιάδες,

— Δύο χιλιάδες φιλιὰ. Νὰ τὰ στείλουμε.

— Ὅχι, καλέ, δύο χιλιάδες δραχμὲς.

— Εἰ Τότε ἄς μείνουν.

Ἐκεῖνος. — Ὅταν πεθάνω, ἀγάπη μου
τί θὰ κάμης;

Ἐκείνη — Θὰ τρελαθῶ.

— Δὲν ἐννοῶ αὐτὸ. . . Ἐννοῶ ἂν θὰ ξα-
ναπανδρευθῆς. .

— Ἄ! Ὅχι βέβαια, δὲν θὰ τρελλαθῶ
μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ. . .

ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΚΑΘΟΥΝ

Όταν κατελήφθη ἡ Προῦσσα ὑπὸ τῆς Μερραρχίας τοῦ Ἀρχιπελάγου, ὁ ταγματάρχης Σοφοκλῆς Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸ Μανσωλεῖον τοῦ Σουλτάν Ὀσμάν, ἰδρυτοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Μανσωλείου ἐκάθητο ἐπὶ ἐνὸς μεντεριοῦ σεβάσμιος Χότζας μὲ βιβλικὴν καὶ ἐξαῦλωμένην σχεδὸν φυσιογνωμίαν, ὁ ὁποῖος ἀνεγίνωσκε μετὰ προσοχῆς, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ περὶ συμβαίοντα κάποιο παλαιὸ βιβλίον, προφανῶς προφητικόν. Ἦτο ὁ φύλαξ τοῦ Μανσωλείου, κατέχων τὸ ἀξίωμα τοῦτο κατὰ κληρονομικὸν δικαίωμα.

—Τὸ γράφουνε τὰ βιβλία σας Χότζα μου πῶς θὰ ἐρχόμαστε ἐδῶ; Τὸν ἐρωτᾷ ὁ κ. Σ' Βενιζέλος.

—Τὸ γράφουνε, παιδὶ μου. Εἶναι στῆς Μοίρας τὰ γραμμένα ὁ ἐρχομὸ σας.

—Καὶ γράφουνε ἂν θὰ ξαναφύγουμε;

—Ὁχι, παιδὶ μου, αὐτὸ δὲν τὸ γράφουνε.

Ὅστε καὶ τὰ ἄγραφα τῆς Μοίρας κατώρθωσαν οἱ τῆς Ἠνωμένης. Νὰ μὴ βασκαθοῦν.